

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/3/2021
Identifikačné číslo spisu: 5020200271
Dátum vydania rozhodnutia: 28.04.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5020200271.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky právnej veci žalobcu: JUDr. W. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. Č.. XXXX/XX, I., proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska č. 71, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže č. GR ZVJS-d-12379/14-2020 zo dňa 08.06.2020, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, č.k. 27Sa/21/2020-32 zo dňa 24.11.2020, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a .
- II. Žalovanému náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline ako správny súd uznesením z 24.11.2020, č.k. 27Sa/21/2020-32, postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g/ Správneho súdneho poriadku (ďalej „SSP“) odmietol ako neprípustnú žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže (ďalej „GR ZVJS“), útvaru sociálneho zabezpečenia z 08.06.2020, č. GR ZVJS-d-12379/14-2020, ktorý týmto rozhodnutím postupom podľa § 30 ods. 1 písm. i/ Správneho poriadku zastavil konanie o jeho žiadosti zo dňa 14.05.2020, nakoľko v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo a skutkový stav sa nezmenil.

2. Krajský súd v napadnutom uznesení uviedol, že uznesením č.k. 27Sa/21/2020-23 zo dňa 03.11.2020 postupom podľa § 59 ods. 1 SSP žalobcu vyzval, aby doplnil žalobu o žalobný návrh, pričom ho dôsledne poučil, že v zmysle § 7 písm. a/ SSP správne súdy nepreskúmajú právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy, ak účastník pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky. Ak k vyčerpaniu riadnych opravných prostriedkov došlo, ako tomu bolo v danej veci (žalobca podal proti prvostupňovému rozhodnutiu odvolanie, o ktorom je aktuálne rozhodnuté), je prieskum zákonnosti prípustný vo vzťahu k rozhodnutiu o odvolaní, a teda toto rozhodnutie je potrebné uviesť ako predmet prieskumu zákonnosti v žalobnom návrhu. Na základe tejto výzvy žalobca opravil označenie žalovaného, keď za žalovaného v zmysle § 180 ods. 1 SSP označil Ministerstvo spravodlivosti SR, avšak za napadnuté rozhodnutie, ktoré žiada preskúmať označil rozhodnutie Generálneho

riaditeľstva ZVJS č. GR ZVJS-d-12379/14-2020 zo dňa 08.06.2020. Krajský súd následne postupom podľa § 7 písm. a/ SSP v spojení s § 98 ods. 1 písm. g/ SSP žalobu odmietol ako neprípustnú, pretože napadnuté rozhodnutie nie je spôsobilým predmetom prieskumu zákonnosti správneho súdu. Táto skutočnosť predstavuje existenciu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania, ktorá odôvodňuje záver o neprípustnosti žaloby.

3. V zákonom stanovenej lehote podal voči napadnutému rozhodnutiu krajského súdu kasačnú sťažnosť žalobca. Namietal, že nesprávnym procesným postupom správneho súdu mu nebolo umožnené využiť jeho procesné práva, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tiež, že jeho podanie bolo nezákonne odmietnuté. Zotrval na tom, že je potrebné preskúmať rozhodnutie GR ZVJS zo dňa 08.06.2020, a nie odvolacie rozhodnutie zo dňa 13.07.2020. Jeho právo na starobný dôchodok bolo porušené rozhodnutím GR ZVJS zo dňa 08.06.2020. Podanou správnu žalobou si uplatňuje v zmysle § 61 písm. a/ SSP právo na súdnu ochranu porušeného práva. Podanou správnu žalobou sa domáha súdnej ochrany základných ľudských práv i slobôd, a to práva na starobný dôchodok, na ktorý mu vznikol nárok dňa 14.10.1999 a ktoré bolo porušené rozhodnutím Generálneho riaditeľstva ZVJS zo dňa 08.06.2020. Nezákonný procesný postup správneho súdu spočíva v tom, že jeho správna žaloba bola bez verejného konania a jeho účasti odmietnutá. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR I.ÚS 3/98 zo dňa 05.02.1998, vyhlásené v Zbierke zákonov č. 49/1998 Z.z.. Prejednanie veci bez verejného konania je v rozpore s čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru na ochranu základných ľudských práv a slobôd ako aj s Ústavou SR. Tým, že súd odmietol uznesením jeho žalobu, dopustil sa aj porušenia § 147 ods. 1 písm. a/ SSP. Správny súd mal preskúmať rozhodnutie GR ZVJS zo dňa 28.07.2020 a prípadne, ak dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietnuť. Ďalej namietal, že aplikovať § 7 písm. a/ SSP by správny súd mohol len vtedy, ak by nepodal voči rozhodnutiu GR ZVJS zo dňa 08.06.2020 v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Správne súdy môžu prejednávať len zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, ak voči nemu bolo podané odvolanie, avšak rozhodnutie odvolacieho orgánu nemá žiaden procesný význam. Odvolací orgán totiž nemôže prvostupňové rozhodnutie nahradiť svojím rozhodnutím a právo rozhodovať o nárokoch v sociálnej oblasti v danom prípade má len GR ZVJS. Uvedené vyplýva aj z § 199 ods. 1 písm. h/ SSP. Mal za to, že správny súd nepozná zákon a že vo veci rozhodla klientelisticá sudkyňa. Žiadal, aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na nové konanie s tým, aby nové konanie prideliť inému správne súdu.

4. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ SSP v spojení s § 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v súlade s § 455 SSP bez pojednávania a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná.

6. Podľa § 5 ods. 5 SSP konanie pred správne súdom možno začať len na základe návrhu.

7. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

8. Podľa § 7 písm. a/ SSP správne súdy nepreskúmajú právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku oprávnená.

9. Podľa § 59 ods. 1 SSP, ak ide o podanie vo veci samej, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, správny súd uznesením vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote podľa § 58 ods. 2.

10. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

11. Podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

12. Podľa § 180 ods. 1 SSP žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba. Ak osobitný predpis neprípúšťa riadny opravný prostriedok, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie.

13. Podľa § 190 SSP, ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

14. Podľa § 191 ods. 3 písm. a/ SSP ak správny súd zrušuje napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie žalovaného, v závislosti od okolností môže na návrh žalobcu súčasne zrušiť aj rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nižšieho stupňa, ktoré mu predchádzalo.

15. Z podkladov súdneho spisu vyplývajú chronologické nasledujúce skutočnosti:

16. Správnu žalobou zo dňa 28.07.2020 sa domáhal žalobca preskúmania rozhodnutia GR ZVJS č. GR ZVJS-d-12379/14-2020 zo dňa 08.06.2020, fotokópiu ktorého zároveň k predmetnej žalobe doložil vo forme prílohy. Krajský súd vyzval GR ZVJS, so sídlom Šagátova ul. č. 1, Bratislava, aby súdu zaslal rozhodnutie o odvolaní žalobcu proti označenému rozhodnutiu GR ZVJS. Tento súdu predložil rozhodnutie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č.: 24934/2020/42 zo dňa 13.07.2020, ktorým ministerka spravodlivosti podľa § 84 ods. 4 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov odvolanie žalobcu voči prvostupňovému rozhodnutiu č. GR ZVJS-d-12379/14-2020 zo dňa 08.06.2020 zamietla a toto rozhodnutie potvrdila.

17. Uznesením č. k. 27Sa/21/2020-23 zo dňa 03.11.2020 správny súd vyzval žalobcu podľa § 59 ods. 1 SSP, aby v stanovenej lehote doplnil žalobu o označenie napadnutého rozhodnutia a žalobný návrh. V odôvodnení konkrétne uviedol, že žalobca napáda prvostupňové rozhodnutie zo dňa 08.06.2020, pričom žalobca vyčerpal podanie odvolania podľa § 84 ods. 3 zákona č. 328/2002 Z.z. a o odvolaní bolo právoplatne rozhodnuté rozhodnutím ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 13.07.2020. Poučil žalobcu, že ak došlo k vyčerpaniu riadnych opravných prostriedkov, ako tomu bolo v danom prípade, je prieskum zákonnosti prípustný vo vzťahu k rozhodnutiu o odvolaní, a teda toto rozhodnutie je potrebné uviesť ako predmet prieskumu zákonnosti v žalobnom návrhu. Zároveň ho poučil o možnosti zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci a pokiaľ nebude vada žaloby riadne odstránená, súd môže podanie odmietnuť.

18. Žalobca podaním zo dňa 06.11.2020 doplnil žalobu na základe vyššie uvedenej výzvy tak, že za žalovaného v zmysle § 180 ods. 1 SSP označil Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Za napadnuté rozhodnutie, ktoré žiada preskúmať, opätovne označil rozhodnutie GR ZVJS č. GR ZVJS-d-12379/14-2020 zo dňa 08.06.2020. Ďalej žalobca uviedol, že pre neho je rozhodujúce, že žaloba je v súlade s ustanoveniami SSP.

19. Napadnutým uznesením č. k. 27Sa/21/2020-32 zo dňa 24.11.2020, krajský súd žalobu odmietol podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP v spojení s § 7 písm. a/ SSP, keď konštatoval, že označené rozhodnutie nie je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu.

20. Najvyšší súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že uznesenie krajského súdu je vecne správne, preto kasačnú sťažnosť žalobcu zamietol z nasledovných dôvodov:

21. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že žalobca v správnej žalobe žiadal o preskúmanie prvostupňového rozhodnutia GR ZVJS zo dňa 08.06.2020. Následne ho správny súd uznesením vyzval

na odstránenie vady žaloby, spočívajúcej v označení predmetu súdneho prieskumu s tým, že bol poučený o možnosti odmietnutia žaloby. Napriek tomu žalobca jednoznačne zotrval na označení ako predmetu súdneho prieskumu prvostupňového rozhodnutia, ktoré vydalo GR ZVJS dňa 08.06.2020. Žalobca bol zároveň poučený o možnosti zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci.

22. Konanie pred správnym súdom možno začať len na základe žaloby. Aj napriek povinnosti správneho súdu posudzovať správnu žalobu fyzickej osoby v sociálnych veciach neformálne, čo znamená, že nie je nevyhnutné, aby v týchto konaniach žalobca, ako fyzická osoba, naplnil všetky náležitosti správnej žaloby, v uvedenom prípade je nutné konštatovať, že podanie žalobcu je jednoznačné v označení predmetu súdneho prieskumu. Tento žalobca označil ako prvostupňové správne rozhodnutie, hoci mal vedomosť o vydaní odvolacieho rozhodnutia, ktoré však ako predmet súdneho prieskumu napriek poučeniu súdu odmietol označiť. Za takýchto okolností je potrebné vychádzať z prejavenej vôle žalobcu v zmysle dispozičnej zásady zakotvenej v § 5 ods. 5 SSP. V opačnom prípade by súd preskúmaval rozhodnutie bez procesnej iniciatívy žalobcu. Je totiž výlučnou autonómiou vôle subjektu práva, či sa rozhodne uplatniť právo na súdnu ochranu svojho porušeného alebo ohrozeného práva konkrétnym rozhodnutím alebo nie.

23. Z jednotlivých podaní žalobcu (správna žaloba, vyjadrenie na základe výzvy správneho súdu, kasačná sťažnosť) jednoznačne vyplýva prejavená vôľa sťažovateľa, a to, že predmetom súdneho prieskumu učinil prvostupňové rozhodnutie GR ZVJS zo dňa 08.06.2020. Vyslovil právny názor, že odvolacie rozhodnutie nemôže byť predmetom súdneho prieskumu. Tento právny názor sťažovateľa pokladá kasačný súd za nesprávny. Predpokladom postupu správneho súdu je, aby predmetom jeho prieskumu bolo rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť. Táto podmienka vyplýva z ust. § 7 písm. a/ SSP a contrario. Musí teda ísť o rozhodnutie konečné v riadnom inštančnom postupe; teda v prípade, ak je v administratívnom konaní prípustné odvolanie, ide o odvolacie rozhodnutie. Táto podmienka vyjadruje všeobecnú zásadu subsidiarity súdnej ochrany, ktorá má originálnu povahu.

24. Uvedený právny názor vyplýva aj z ustanovení § 177, § 180, § 190 a § 191 SSP. Rozhodnutie orgánu verejnej správy uvedené v § 177 SSP musí byť vydané žalovaným, ktorým je v zmysle § 180 ods. 1 SSP orgán, ktorý rozhodoval o riadnom opravnom prostriedku - v danom prípade ide o rozhodnutie vydané ministerkou spravodlivosti. Skutočnosť, že sa preskúmava rozhodnutie, ktoré vydal tento orgán, explicitne vyplýva z dikcie § 190 SSP, ktorý stanovuje možnosť zamietnuť žaloby po preskúmaní rozhodnutia žalovaného, teda nie orgánu, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Rovnako § 191 ods. 3 písm. a/ SSP uvádza, že zrušiť možno len rozhodnutie žalovaného. V tomto ustanovení je tiež stanovené, že ak dôjde k zrušeniu rozhodnutia žalovaného, možno zrušiť aj prvostupňové rozhodnutie. Z uvedeného vyplýva, že nikdy nie je možné zrušiť samostatne len prvostupňové rozhodnutie bez zrušenia rozhodnutia odvolacieho orgánu. Zákon teda ako spôsobilý a samostatný predmet súdneho prieskumu vylučuje prvostupňové rozhodnutie, ak bolo možné podať proti nemu riadny opravný prostriedok (odvolanie) v správnom konaní. Žalobca mal možnosť navrhnúť zrušenie rozhodnutia GR ZVJS v rámci konania o preskúmanie rozhodnutia ministerky spravodlivosti. Preskúmanie rozhodnutia ministerky spravodlivosti však žalobca vyslovene odmietol.

25. Správne súdy preskúmavajú až konečné rozhodnutia správnych orgánov - bez ohľadu na ich formu, pričom inými rozhodnutiami, resp. postupmi správnych orgánov sa zaoberajú až v rámci preskúmania napadnutého konečného rozhodnutia. Správny súd teda v zásade preskúmava akýkoľvek akt správneho orgánu, po ktorého vydaní už nemôže nasledovať ďalšie konanie a ktorého vydanie môže ukrátiť na právach žalobcu, resp. ktoré sa týka základných práv a slobôd žalobcu (rovnako uznesenie NS SR sp.zn. 7Sžsk/59/2020).

26. Najvyšší súd sa teda nestotožnil so sťažnostnou námietkou, že prvostupňové rozhodnutie GR ZVJS zo dňa 08.06.2020 bolo správne označené za predmet súdneho prieskumu. Pokiaľ bol žalobca riadne poučený o tom, že predmetom súdneho prieskumu môže byť až konečné, právoplatné rozhodnutie o podanom odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu, v danom prípade rozhodnutie ministerky

spravodlivosti zo dňa 13.07.2020, a napriek tomu zotrval na prieskume prvostupňového rozhodnutia a aj v kasačnej sťažnosti odmietol svoje podanie opraviť, uvedené predstavuje taký nedostatok, pre ktorý je potrebné žalobu považovať za neprípustnú podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP. Preto krajský súd správne rozhodol, keď žalobu žalobcu odmietol.

27. Ohľadom námietky sťažovateľa, že jeho žalobu nebolo možné odmietnuť, pretože sa jedná o spor o základné ľudské právo, kasačný súd uvádza, že ochrany svojich práv sa môže domáhať každý za zákonom stanovených podmienok. Nie je porušením práva na spravodlivý proces, ak správny súd odmietne žalobu, pokiaľ žalobca odmieta odstrániť nedostatok, ktorý bráni jej meritórnemu prejednávaniu, a to napriek tomu, že bol riadne poučený o tom, ako tento nedostatok odstrániť. Vzhľadom na to, že žalobca odmieta splniť procesné podmienky, ktoré zákon (Správny súdny poriadok) ustanovuje ako predpoklad konania o správnej žalobe, správny súd nemôže v konaní veci meritórne prejsť bez ohľadu na to, či sa konanie týka základného práva. Je teda nedôvodná aj námietka sťažovateľa, že nebolo vykonané verejné pojednávanie, nemal možnosť sa na ňom vyjadriť a nebolo mu doručené vyjadrenie žalovaného. Ide o úkony, ktoré je súd oprávnený urobiť až potom, ako sú splnené podmienky na konanie o správnej žalobe.

28. K námietke žalobcu, že krajský súd nemohol v predmetnej veci rozhodnúť uznesením, nakoľko ide o rozhodnutie vo veci samej, kasačný súd uvádza, že ide o procesné rozhodnutie, keď sa konanie končí bez meritórneho preskúmania veci a ktoré sa vydáva mimo pojednávania. Správny súd teda nepochybil, keď o odmietnutí žaloby rozhodol uznesením v zmysle § 147 ods. 1 písm. a/ SSP.

29. Čo sa týka námietky, že nebolo možné aplikovať § 7 písm. a/ SSP na prípad sťažovateľa, lebo voči prvostupňovému rozhodnutiu podal riadne odvolanie, kasačný súd sa s týmto názorom sťažovateľa nestotožňuje, pretože krajský súd ako dôvod neprípustnosti žaloby neoznačil tú skutočnosť, že by žalobca nepodal voči prvostupňovému rozhodnutiu odvolanie a preto by zostalo právoplatné. Krajský súd správne poukázal na konkrétnu skutkovú situáciu v danej veci, keď žalobca síce podal odvolanie voči prvostupňovému rozhodnutiu, avšak za predmetom súdneho prieskumu označil samostatne prvostupňové rozhodnutie. Ustanovenie § 7 písm. a/ SSP bolo použité len podporne v spojení so skutkovou okolnosťou existencie rozhodnutia odvolacieho orgánu, pričom k aplikácii § 98 ods. 1 písm. g/ SSP viedla skutočnosť nesprávneho označenia predmetu súdneho prieskumu, a nie nevyčerpanie riadneho opravného prostriedku.

30. Pokiaľ sťažovateľ odôvodňoval svoj právny názor, že nie je možné preskúmať rozhodnutie odvolacieho orgánu aj preto, že toto rozhodnutie nemôže byť nezákonné, pretože nemôže nahradiť rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, tento právny názor žalobcu je taktiež nesprávny. Zo Správneho poriadku, ktorý sa ako všeobecný právny predpis aplikuje v jednotlivých administratívnych konaniach, pokiaľ jeho aplikácia nie je výslovne vylúčená, vyplýva (§ 59 ods. 2) aj možnosť zmeny prvostupňového správneho rozhodnutia, teda možnosť nahradiť rozhodnutie orgánu prvého stupňa vlastným rozhodnutím odvolacieho orgánu.

31. Neadekvátny je aj odkaz sťažovateľa na ustanovenie § 199 ods. 1 písm. h/ SSP, ktoré podľa jeho názoru odôvodňuje, prečo má byť predmetom súdneho prieskumu samostatne prvostupňové rozhodnutie. Uvedené ustanovenie vymedzuje pojem „sociálne veci“ podľa orgánov rozhodujúcich v týchto veciach. Príslušný útvar sociálneho zabezpečenia rozhoduje napr. vo veciach sociálneho zabezpečenia policajtov, príslušníkov HaZZ, ZVJS, atď. Ako prvostupňový správny orgán tu vystupuje útvar sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra SR, Ministerstva spravodlivosti SR, Ministerstva financií SR alebo útvary sociálneho zabezpečenia HaZZ, ZVJS atď. Odvolacím orgánom proti ich rozhodnutiu sú minister vnútra Slovenskej republiky, minister spravodlivosti Slovenskej republiky, atď. Aj v týchto konaniach platia všeobecné ustanovenia ohľadne vymedzenia žalovaného a predmetu súdneho prieskumu, ktorým je rozhodnutie žalovaného. Ak konanie prebehlo na orgáne verejnej správy riadne v dvoch inšanciách, pod pojmom rozhodnutie vydané v administratívnom konaní treba chápať rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého aj druhého stupňa ako jeden celok (Baricová, Fečík, Števček, Filová a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: H. C. Beck, 2018, 109s.).

32. Na záver kasačný súd dodáva, že sťažovateľ bol riadne poučený podľa § 26 ods. 2 SSP o práve zvoliť si advokáta, resp. možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci, a to napriek tomu, že samotný žalobca má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, čo je samo osebe zárukou zabezpečenia jeho kvalifikovaného procesného postavenia ako účastníka konania. Napriek tomu žalobca stále trvá na preskúmaní prvostupňového rozhodnutia, a preto treba rešpektovať jeho vôľu. Nie je úlohou správneho súdu presviedčať a donucovať žalobcu, aby žaloval konkrétne rozhodnutie, ktoré krajský súd žalobcovi označí alebo negovať jeho výslovne prejavenu vôľu, a to ani v sociálnych veciach.

33. Kasačný súd zároveň uvádza, že „Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Taktiež podľa už mnohonásobne judikovaného názoru ústavného súdu základné práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemôžu byť porušené iba tou skutočnosťou, že sa všeobecné súdy nestotožnia vo svojich záveroch s požiadavkami účastníka konania (napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I.ÚS 111/2017-17 z 08.03.2017).

34. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd námietky sťažovateľa proti napadnutému uzneseniu krajského súdu považoval za nedôvodné a nespôsobilé spochybníť jeho vecnú správnosť. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

35. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak ako je uvedené vo výroku II. tohto uznesenia, keďže žalobca z dôvodu neúspechu v tomto konaní nemá právo na náhradu trov kasačného konania (§ 167 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP). Žalovanému súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože nezistil dôvody, pre ktoré by bolo možné voči žalobcovi náhradu trov spravodlivo požadovať (§ 168 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP).

36. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustná kasačná sťažnosť.